

Dragostea

Mircea Cărtărescu

1

deasupra mamei răsărise un curcubeu negru.
pe-atunci mama era doar o fetiță
și părul ei era din șuvite de diamant.
ea se opri din jocul ei
își netezi rochița
și privi înspre curcubeu.
era un curcubeu negru și de atâta negru scânteietor
pe câmp mușetelul se întunecase.
mama privi înspre curcubeu.
era atât de jos, că aproape-l putea atinge cu buzele
iar părul ei electrizat, transparent
se lipea de tuburile moi, ca de orgă.
roșul curcubeului era negru.
și oranjul lui era negru.
și galbenul lui era negru.
și verdele lui era negru.
și albastrul lui era negru.
și indigoul lui era negru.
doar violetul lui rămânea violet.
violetul lui era un șuvoi care se pierdea în mare.
mama știu atunci că este pierdută.
avea să cunoască dragostea.
și brusc umbra ei pe safaltul cald din floreasca
se împodobi cu vene și oase.
mama sui într-o corabie din pânză de păianjen
și o porni în sus pe curcubeu.
umbra ei, cu vertebre și intestine
îi continua joaca.2
era o corabie din pânză de păianjen.
călătorea pe marginea curcubeului negru
ca pe marginea unei batiste cu chenar.
mama vedea în jur norii de staniol
care îi reflectau chipul.
din când în când, bombardierele americane
se încurcau în cuiburile de păianjen
ale tambuchiului, ale bocaportului
dar mama, la etravă
le apuca delicat între degete
și le lansa apoi, descurcate și zbârnâind
ca pe niște modele din balsa și celofan.
încă era curajoasă, deși în corpul de porțelan
picurase stropul de sânge.

deși părului ei săpat în diamant
i se tociseră vârfurile.
deși sub bluza ei de gumă arabică
i se arcuiseră sâni.
încă era curajoasă
încă era orbitoare.³
umbra mamei, printre vilele verzi,
printre tecarii albaștri
aruncă un ciob de sticlă în casuțe reci de șotron.
veni amurgul
ca un animal de carne transparentă
ca o floare cu petalele de gingii.
venira apoi stelele
și începură să pască vilele verzi
tecarii albaștri.
umbra mamei căpăta organe ciudate:
trese,
decorații,
cravase.
îi crescă păr pe piept și pe antebrate.
îi crescă păr pe falangele degetelor.
îi crescă capacitatea craniană.
dar asta nu avea să-l salveze.⁴
o pisică deschise ochii și văzu o farfurie neagră
în care o femeie neagră îi turna un fir de lapte negru.
un vatman intră într-un depou negru.
un fluture se așază pe un zid negru.
doar curcubeul mai scânteia
aruncând flăcări negre.
venise vremea dragostei, sfârșitul lumii.
venise apocalipsa, care e dragostea.
venise fiara care latră flacăra
venise aparatul cu manometre, cadrane, cilindri, biele, bujii, globuri de sticlă, curele de transmisie
și care pompa sub pielea stelelor amețala
venise pipăitul cu mirosul în lesă
venise vazul cu auzul în colivie
venise ființa cu neantul încolăcit după gât
venise înghesuiala, fier lângă plastic, oțel lângă sticlă, enzime lângă ciment,
clor lângă pânză și frunze în glande și oase în rouă și
ochi în stilouri și fălci suprapuse și gheare și pioaneze
și nori și păpuși și oceane
totul în tot
tot peste tot
dinți în dinți și gură în gură și sex în sex și coaste în coaste
și istorie și piulițe și figuri de stil
și permanganat de sodiu și flori cu petale, sepale, stamine, pistil
toți iubind totul
toți fecundând totul

peste tot numai apte și apti
numai icre și lapți
încât cosmosul de lumine
văzut de departe, e doar fiara care se împreunează cu sine
fiara din apocalipsă
eclipsă de spirit,
eclipsă.5
dar mama era deasupra
era încă de neatins
ea naviga pe arcul curcubeului deasupra lumii negre
și oasele iliace îi crescuseră ca niște aripi gălbui, ca de flutur,
mama-și lua zborul vâslând din oasele iliace
peste acoperișuri și paratrăznete
până ajunse în lună.6
luna era un mare balon de săpun
ce reflectă în curbură lumea de jos
ea atrăgea copacii și scotea petalele din boboci
ea forma în profunzimea pământului florile de mână
ea pieptăna cristalele de cuarț
deșuruba femeile bătrâne ca pe păpușile chinezești
și scotea din ele adolescente
deșuruba adolescentele și scotea fetițe
deșuruba fetițele și scotea un oftat.
luna cea galbenă
plutea deasupra curcubeului negru
iar mama pătrunse în ea, se ghemui acolo
lipindu-și aripile una de alta.7
umbra mamei se zbătea-n plină dragoste
cu uniformă ferfenită, cu buletinul fâșii
își croia drum prin dor, prin langoare
prin luxură, prin pasiune, prin emoție, prin lascivitate
căci
- dragoste ! urlau caloriferele
- dragoste ! draperiile
- dragoste ! magazinele de piese auto
- dragoste ! șobolanii
umbra mamei printre răcitoarele negre
cu gheață neagră, făcea pași negri
zgâriat de uneltele negre-ale dragostei.8
luna cea galbenă
plutea deasupra curcubeului negru.
aripile mamei începură să se destrame
fața i se lăți, ochii se spălăciră
până substanța corpului ei se omogeniza cu a lunii.
doar scheletul subțire se mai văzu
prin transparentă, o vreme.9
tata văzu deodată răsărind luna.
deasupra bucureștiului, deasupra atelierelor ITB

răsărise luna mai mare decât pământul.
și toate obiectele negre șiroiră umbre colorate
și umbra mamei, tată, șiroi o umbra colorata
cu trupul subțire și craniu enorm.
dragostea neagră nu era dragoste.
sculele negre nu erau scule.
fusesse fiară, coșmarul negru, apocalipsa, trezia
fusesse realul, stihia.
"ciudat vis am visat", gândi tata
"în care se făcea că lumea există".10
craniul tatălui deveni uriaș
gândirea sa deveni infinită
voința sa deveni fără frână
puterea sa deveni fără margini.
privi orașul și orașul se dărîmă.
spuse o vorbă și galaxia se sfărîmă
întinse aripi și se înalță
vâslînd înspre stele
străpungînd cu imaginația miliarde de lumi paralele
simțînd pe spinare curentul rece al sorilor
dărîmînd cu aripi de liliac orice scară a valorilor
prin probabil, prin veșnic, prin niciodată
înota cu fața nealterată
pe când respiră
trecuturi și viitoruri de mucava.
între degetele perlate
purta o floare cu patru petale unificate
și purta un ochi albastru în loc de craniu
de care îi atîrnă corpul subțire și straniu.11
tata ajunse în fața lunii.
scheletul mamei se topise-n substanța ei.
luna emise o limbă de flacăra
și ceea ce era nici tu, nici eu, nici el
persoana a patra de neconceput, se târî înspre globul de foc.
și dragostea avu loc.12
și dragostea avu loc
și globul intră în vibrație
și-n jurul lui se adunară - de unde? de când? -crochiuri și guase
proiecții ortogonale, machete, simulări pe calculator
scheme de mașini, materiale didactice
formule algebrice.
și-n acest nor ireal sfera se sfărîmă
în doua, în patru, în opt, în șaisprezece
în treizeci și două, în șaiszeci și patru
până deveni un arici de mare, apoi un viermișor,
un pește primitiv, o broască, o pasăre
un oposum, un cimpanzeu, un copil
un val, un astru, o floare,

un nor, o cascadă, un clește,
un viscol, o poezie, un sabot, un tramvai
o lume, o muscă, o structură economică, un preot, un icosar
amintirea unei nopți de dragoste, proiectul frășinului de a mai înfrunzi
o dată, zâmbetul inconfundabil al cristinei, toate ferestrele, tuturor blocurilor din toate orașele lumii,
toate bacteriile existente în corpul oceanului, o vulpe
care udă zăpada de sânge rozându-și piciorul prins în capcană, dragostea, ura, agonia, fatalitatea,
toate manuscrisele și tipăriturile, rasele de oameni care
vor exista peste zece miliarde de ani, camera în care scriu acest poem și fiecare literă din el,
posibilitatea de a nu fi scris niciodată nimic, de a nu fi
mircea cărtărescu și de a nu fi existat niciodată și de a nu fi existat nimic niciodată
căci dragostea este totul
iar totul este făcut mai ales din nimic.